

DRUHÉ POKUSNÉ POKRAČOVÁNÍ

CANON

25. září 1979

OSTRAVA

§§§§§§§§§§ AŽ OTRÁVÍ VÁS TISKU BLBINY, PŘEČTĚTE SI NAŠE NOVINY !!!!!!!!!!!!!

JE TU ZAS !

Přišel pozvolna. Nepřišel sám. Přišlo jich více.

První začal vítr, k němu se přidal déšť a chlad. Je tu podzim.

Přišel jako jiné roky. Také CANC je tu znova. Dalo to práce, aby se sebral zase do kupy jako dříve. Znovu se dává na své cesty po celé vlasti.

Kamarádi, kteří máte zájem o CANC, napášte. Příspěvky se budou zasílat na adresu, která je uvedena na šesté straně CANCu. Příspěvkářům bude taky CANC přednostně dodáván.

redakce.

LETO KONČÍ . . . PODZIM NASTÁVÁ.....

Šel jsem stejnou cestou jako vždycky, s pohledem upřeným před sebe. Náhle jsem zahlédl ptáčky, sotva tak veliké jako palec, jak se rozbíhají na všechny strany, krčí se ke kořenům a do drnů u cesty. Vylíhly se první koroptve.

Shodil jsem usárnu na pokraji lese do trávy a sedl si na ni do stínu borovice. Otevřel se mi pohled do kraje, ozářeného poledním sluncem. Vzduch přede mnou je naplněn vůní obilí, jež začíná u země žloutnout a prokvétá chrpami, koukolem a vlčími máky. Na opuštěném mraveništi vedle mne kvete a voní mateřídouška. Jak je omamná tato směs polních vůní, okořeněná pryskyřičným dechem lesů, které houstnou k obzoru, aby se spojily v jednolitě bratrstvo hvozdů.

Že slunce zapadne, tato letní noc nebude tak tmavá. Bude v ní bloudot místo tmy jakési kosmické šero. Jako-by noc nocí, čarodějná svatojánská noc propůjčila cosi kouzelného tomuto období letního slunovratu.....
Minul čas velkých vandrů - doba toužebně očekávaná všemi tuláky přírody.

Každý z vás jistě prožil příhody veselé i vážné. Doufáme, že si je nenecháte pro sebe, ale podělíte se o ně s ostatními kamarády a kamarádkami v CANCu. Zatím tedy Ahoj a pište,

Kiwi

Kovbojem v Novém roce

365 divokých koní
vylétlo do pláně;
bílých jako den
a černých jako noc.

Rozmotej laso
a dobře se postav
Ten nejkrásnější
musí bý tvůj.
/Kalita/

Motto:

I na pány v krytém voze taky někdy táhne.

Jsou v životě okamžiky,
kdy člověk dostane strach
a přitom nemusí být považo-
ván za zbabělce.

O B R A Z

Recitativ: Proč někteří lidé prostou krásu nevidí
ničí ji a nechtějí znát,
pro ty, jež ji hledají a chrání,
chtěla bych obraz namalovat

Mám v ruce štětec stébel trav
a chci namalovat obraz s názvem den
nejsem malíř a nemám práv
používat barev jakomistí světových jmen
a proto:

Modrou si namíchám z potůčků,
růžovou z ranních červánků,
hnědou z lískových oříšků
a stříbrnou z rosy korálků.

Slunce mi zapůjčilo zlatý rám,
nebe plátno najdražší
a tak malují sobě i vám
den ze dnů nejhezčí, ten nejhezčí.

Recitativ: Tento obraz neuzříte v žádné galerii,
přesto ho může vidět každý z vás,
když nový den oči otvírá
rodí se tisíce nových krás,
a proto:

Mám v ruce štětec stébel trav...

/ zpívá Milada Lišaníková /

Rodí se lidé silní a slabí. Samuel Colt tento rozdíl odstranil.

x

Colty - colty - colty hovoří: Anglicky, Francouzsky, Německy,
případně esperantem.

x

Dopravová dobrodružství nepřicházejí k těm, co sedí domy.

James Joyce

STALO SE ZA BÍLÝHO DNE I

Bylo to za bílého dne, někdy v sobotu odpoledne, kdy a kde - na tom už nezáleží. Klevo les, napravo řeka, kousek od nás lágrovala parta kluků tak o dva roky mladších. Najednou se zablejsklo a do takového smrku krásného jak svět se zebodl nůž. Majitel k němu došel, odkrokoval vzdálenost a hodil znova. "Hele" Povídám Vlkovi "Uaí, co?" Ha," On na to. Nikdá toho moc nenakecal. Pak se zvednul, zívnuł a vykročil líně k té partě. "Hele, kámo, pájč mí takyhoditi!" Znalecky vzal nůž za čepel, rozmáchl se a hodil. Jenže nůž neletěl tam, kam všichni čekali. Vystříklo voda uprostřed řeky a hladina se znovu zavřela. Tak, ty troubo, už seš dost starej na to, abys věděl, že do stromů se nožem nehází. Ale proto, že vím, žeš to udělal jen z nedostatku jiné zábavy, dovolil jsem si ti nějakou zopatřit. Potápění ti přinese kýženou změnu v šedi dnešního dne. Ahoj, přeju ti dobrý lov. Otočil se k vyjevené partě zády a vrátil se stejně loudavě na místo na slunci, aby dokončil poobědovou siestu.


~~~~~  
Ten, kdo položí své srdce na oltář přírody,  
je než jiné povznesen,  
ale v očích druhých je jen toulavým psem.

~~~~~  
Já znám kluka, a ten vy-
pije najednou třicet pánů.
To je toho. Já vypiju za
večer půllitr vody.

~~~~~  
Rád bych revolver.  
A jaký systém to prosím má být?  
Asi tak na šest osob.

~~~~~  
Hele, Bille, seš přítelem
pať?
To taky, ale vepřová je mi
milejší.

KAMARÁDI A KAMARÁDKY

istě někteří z vás ví, že až do nedávna vycházel na ostrevsku časopis, jehož název byl CANG. Podle většiny měl docela dobrou úroveň a proto se mnozí divili, proč přestal vycházet. Příčina byla pouze jedna, zato však ukázala nedělat spíše škod nejen v redakci, ale i mezi kamarády, kteří mi posílali své příspěvky. Tato věc je již však vyřešena a otázka časopisu také. Redakce se po vnitřním konfliktu rozpadla, a CANG přestal vycházet úplně. Nyní jsme však již zase v hromadě a jedeme dál. V Redakci tvoří čtyři kamarádi a to Kiwi, Makrel, Bobek, Pete. Možná, že časem dojde ke změnám, ale to záleží na tom, jak se nám bude spolupracovat. Ze staré redakce tu je tedy pouze Kiwi, ale nová sestava má chuť do života a doufá, že vás nezklame, že bude pracovat stejně dobře a pro některé zle jako stará. Bylo dohodnuto, že CANG změní úplně odběratele, nebýt práskače mezi sebou nepotřebujeme. To bude chtít CANG odebrat, může si napsat na adresu, která je napsaná na stejné straně CANGu.

Užší příspěvky se budou zasílat na tuto adresu. Můžete také posílat negativy, kus jedno foto, kresby, inseráty a výměně nebo prodeji, stížnosti, vzkazy. Pozorujeme, že adresy opět nezveřejňujeme, ale že jsou uloženy v redakci, že vzkazy předáváme sami. A proto přejeme sobě i vám hodně příspěvků a práce. Vám všem - kamarádi, hodně dobrého čtení.

Kiwi, Bobek, Makrel, Pete

INZERÁT

Vyměníš uláci za malou horekou stezku,
klaxony autáků za tichý lezení štítů,
oblaka popílku za nebe plný blesků
a světla neonů za táboráku dým.

Svou věčnou tesknostu prodám bez placení!
Prodám své starosti a věřte mi, levně,
prodám svou samotu a tíhu co je ve mě.
Co ale neprodám, to je mé plaché snění!

Koupím pak kytaru s tornou zaprášenou,
a taky jeden pár pořádných bot,
a ještě žádný nůž a dýmka zakouřenou,
šátek na hlavu a k trošce vosku knot.

Seznámím se s přírodou nedotčenou,
tam někde v dálkách kde létají jen ptáci
s ní plynu bez námluv, ona bude mou ženou
a pak pocítím jak snad radost se mi vrací.
rázných myšlenek

Různé pak myšlenky potáhnou mou hlavou,
já nechám jim volnost, jakou sám budu mít.
Opilý šťastným snem se budu brozdat travou,
a jako malý kluk se budu smát a žít.

/Tatrik/

x
x Posmívej se vlaštovičko
x Posmívej se vlaštovičko,
x tlučákům,
x jen se klidně pošklebujte
x vandrákům,
x meslyši,
x kvědyt zapomeli lidský svět
x žádná síla nevrátí je
x městu zpět.
x Starosti si odložili
x do skříně,
x smutek leží
x v zaprášené vitrině,
x oblečená ve
x ve "sváteční oděvy"
x torně mají
x vlaso, nůž a úsměvy.
x
x
x CANG CANG
x
x CANG CANG
x
x CANG CANG
x
x CANG CANG
x
x

Motto: Život je veliké dlouhé divadelní představení,
kde se hraje zároveň komedie, fraška i tragédie,
ale je příliš krátké na to, aby člověk předčasně odešel,
aniž by dohrál do konce.

Mirka

Kdo mladý je
a plný viry,
kdo pevnou vůli má,
ten chlapem je,
ten zná své síly,
ten všechny přetrvá.
Kdo mladý je
a má i své plány,
i překážky má tuze rád,
ten vkročil by ~~xxx~~
i do lví jámy
a dokáže se se vším rvát.

Kdo trampem je
je stále mladý,
i když skrán jeho bílá je,
ten puďy své ~~nikdy~~
nikdy nezradí
ten drsný život miluje.

Kdo zpohodlněl,
ten přestal být mládým,
ten přestal krev
neklidnou mít.
Ten vůli nemá,
je zbabělý a slabý,
ten zapoměl,
jak krásné je
přes překážky stále jít.
Ten není hozen
a kamarády
a jednoho ohně dlít.

/Jim Severák/

Chodil k nám na osadu
měl staré kanady
uzda se mu houpala vzadu
byl věčně smutný
smát se snad ani neuměl
říkal, že život je zlej.
My poslouchali jeho citáty
bylo to jako slova od táty
tvrdý a moudrý.
jako život sám
za kousek chleba
který zbyl od oběda
zpíval a hrál
své smutné písně
jež dávno odnesla řeka
a skály pohltily
jednouk nám přišel
sedl si kohně a mlčel
ráno, když jsme se probudili
jen otisky kanad v trávě zbažly
po smutném trampu
co města a lidi nenáviděl
co přírodu měl rád
tak zůstal
v našich srdcích věčně živý
smutný tramp
k a m a r á d .

TRAMP

I žár léta vzplál
louhy do kapes vzal
cestou necesou se bral
v neznámou široširou dál

UTÍK

Utíkáš z města
 pryč
do klína přírody
čekáš náruč otavřenou
a přitom
hned na kraji
zakopneš
o stříbrnou nitku
pavučiny.

CO BYCH CHTĚL

Najít zem Nikoho
z vejšek tažnejch ptáků
pak slítnout dolů
složit klídkla pod hlavu
a klidně si votevřít zobák
na každého
kdo by chtěl mít
něco proti mně.

ivot je jak rozbitý střevíc,
vynes-li se blátu, máš to dobré.

POUT

S uzdou na zádech
krok do Vesmíru
/I Země je Vesmír/
Zrek upřený v dál.
Což lze dohlédnout konce?
Oči tě klamou.
Mysli se brání.
Nekonečno.
Čemu mám věřit?

Čekání

Nebeský pacifik
rozhodil jiskry
Hnal si to
s rozžatou lucernou
kolem
A já čekal
až se zvednou závory
a mohl si stoupnout
do čerstvé orosené trávy.

TÁNÍ

Pohládila přece
čísí ruka ~~xxx~~
květy lečové
vztekem v řece
mráz puká
a nemá sílu na nové
utíká
po kapce kapka
z rampou hového bodla
...
A kráčí utříc spáči

Señor

Jedenden bez adresy
Pátek
to je vlak
bez adresy
Snad jen
přec jedna
tramp
a les?

Kazatel

Zmýlit se může každý člověk,
trvatí v omylu může však jen pošetilec

Čas : není podstatný

Místo : opuštěný mlýn /proslýchá se, že strašidelný/

Več : tramp Kudla

Kamná komise se dlouho rděla. Trampu Kudlovi nebylo nesmutno. Tušil, co ho čeká. Jednou již vypovídal, ale předseda komise na něj znovu zahřímal, jako-
v zprávě o provinění stále nemohl uvěřit: -Trampe Kudlo!- Tramp Kudla vstal.
e to opravdová pravda, že sis při posledním víkendovém kole KOUPIŠ LÍSTEK
VLAKY!?- - Ano, přiznal se Kudla. -Jak tě to mohlo napadnout!- chytil se
hlavu předseda. Tramp Kudla mlčel. -Byla by tu ještě jedna polehčující
olnost, - řekl předseda a možně zabafal z fajfky: - jistě sis nekoupil líst-
k až do cílové stanice, že ne trampe Kudla! - Kudla zklamaně řekl: Bohužel,
na kánc. --To je hrozné, odplivl si jeden přísedící. By, ba, kamaráde, -
ohlasil jeho soused. Morálka poklesává. -.

D slovo se přihlásil manažer tramské ligy osady Přeřiz, k níž Kudla patřil,
amp Zavírák: Kamarádi, to se přece stává, že tramp má někdy peníze. -Ale
maráde, uchechtl se počouchle předseda komise, - stává se to, ale podle nepes-
ek zákonů tramského ligového boje není myslitelné, aby je použil tak pa-
arsky pochybným způsobem, jako je zakoupení lístku a nota bene do cílové
enice?!- - Ale vždyť ty peníze nemusely být jeho, určitě nebyly jeho!-
říkl vzrušeně manažer Zavírák: - Určitě nebyly jeho!- Předseda komise se
lival na Kudlu: - To by ovšem měnili situacá. Trampe Kudlo, řekni nám, co
tom bylo za čertovinu? Jistě jsi podfoukl nějakého zazobaného padouca. -
e, - řekl Kudla, já si jenom koupil lístek. - Tak zxy ty sis chtěl koupit
stek?!? -Komise se zachvěla odporem a jednotně, jako jeden muž si odplivla
šren ke Kudlovi. Stařešina komise zlostně zavrčel: Ta civilizace, to je ale
cab!- Předseda sotva popadal dech: - Z fleku petrastat! Kamarádi z komise,
šy se nemusíme radit. Trampe Kudlo, teď hned začneš psát s be kritiku na
aa, Jak jsem zpařoužil. Vyjde to v druhém vydání dnešního Tramského ve-
níku vedle tvé fotografie v kravatě. Zároveň ti udělují distanc na tři
zové kola, pokud se těkamarádi vůbec neziěknou!-Místností se ozvalo divo-
ré zakvilení. To Zavírák žalostně jódloval a plezil se k předsedovi komise.
šilost, slovutný kamaráde předsedo! Jen ne do tisku! Jen ne na veřejnosti!
amp Kudla je na přestupní listině a takhle ho nikdy neudáme, - - Už jsem
al, dál předseda a zabafal mocně z fajfky. /pokračování příště/

NO, časopis pro trampy, tramské osady a samotáře. Vydává čtyřčlenná
čeka ve složení Bobek, Makrel, Pete a Kiwi. Vychází občas, čili se zove
časník/jako camp na Brdech/. Příspěvky posílejte na již uvedenou adresu
posílejte jich moc. Zatím Ahoj všem kamarádům, kteří jsou ochotni nás číst
občas i poslouchat.....

CANC

KAMARÁDI, NEZLOBTE SE NA NÁS, ŽE JE TISK TAK MIZERNÝ,
ALE NEMÍ TO NAŠÍ VINOU A PŘÍŠTĚ SE JIŽ POKLEPŠÍME.